

L'OPINIÓ

Any V-Número 384 • BARCELONA • Divendres, 26 d'agost de 1932 • Preu: 10 cèntims

Cap d'aquests generals facciosos no pot pagar, ni amb la hisenda ni amb la vida, la sang innocent dels pobres soldats que feren matar

¿PER A QUAN, EL PROXIM «PRONUNCIAMIENTO»?

Sense odi ni despit, ni per esperit de revenja, hem de dir que res no pot excusar que un militar giri contra el Règim i el Govern legítims les armes i els soldats que aquest Règim i aquest Govern li han confiat perquè els defensi, previ compromís formal d'obediència a les lleis del país i retribuïnt esplèndidament els seus serveis

FRACASSAT O NO, LA REPUBLICA NO HAVIA DE PERDONAR UN GENERAL FACCIOS

LA SENTÈNCIA ES COMUNICADA AL GOVERN

Madrid, 25. — A tres quarts i deu minuts de vuit del matí ha sortit del Palau de Justícia el president de la Sala sisena, Mariano Gómez.

Voltat pels periodistes els ha manifestat que la sentència ja estava redactada, mancant tan sols alguns detalls de signatura, i que calculava que estaria totalment acabada al cap de mitja hora.

Preguntat si podia avançar algun

detall sobre les penes que s'imposaran, ha contestat que un deure de cortesia i reglamentari, els obligava a no fer-la pública fins que tingués coneixement el Govern de la sentència recaiguda.

Ha afegit el senyor Gómez que s'havien pres les precaucions necessàries per assegurar que la sentència no es faci pública fins que arribi a coneixement del Govern.

Amb aquest objecte havia disposat que l'escrivent que els va ajudar a posar-la en net, quedés retingut en

una sala del Palau de Justícia, per tal d'evitar les preguntes que poguessin fer-li els periodistes i totes aquelles persones que tenen interès a conèixer la sentència com més aviat millor.

En virtut d'aquestes manifestacions, hom suposa que la sentència dictada pel tribunal que ha jutjat el procés sumaríssim, no serà coneguda fins que sigui facilitada pel cap del Govern.

EL DEFENSOR DE SANJURJO

Madrid, 23. — A les nou del matí ha arribat al Palau de Justícia don Francisco Bergamín.

Interrogat pels periodistes, ha dit que anava a assabentar-se del curs que segueix la sentència, per tal de veure si podia tornar a San Sebastián.

En aquest moment s'ha trobat amb el senyor José Infante, i junts han entrat al Palau de Justícia.

Poc després ha sortit el senyor Bergamín, que ha estat novament abordat pels periodistes, i a preguntes dels quals ha contestat:

—No sé res. No m'han dit res de la sentència.

Guarden una reserva impenetrable.

—Marxeu a San Sebastián?

—No, he desistit del viatge.

ELS MINISTRES ES REUNEIXEN EN CONSELL

A dos quarts d'onze del matí han començat a arribar els ministres al Palau de Buena Vista per celebrar Consell, que hom creu que és el preparatori del que s'ha de celebrar al Palau.

El primer en arribar fou el ministre de Finances, el qual es negà a parlar amb els periodistes.

Després arribaren els ministres d'Estat i Agricultura, que tampoc no varen voler fer manifestacions.

Els informadors preguntaren al ministre de Justícia si li havien notificat la sentència.

Contestà negativament.

Tots els ministres defugien parlar amb els periodistes.

El cap del Govern els va trametre avís que de moment no tenia cap notícia per comunicar.

Els tres ministres socialistes arribaren junts al Consell.

Digueren als periodistes que prèviament havien celebrat una reunió, però es negaren a fer cap altra manifestació.

EL CAP DEL GOVERN DONA COMPTE DE LA SENTÈNCIA

Madrid, 25.—El Consell de ministres acabà a dos quarts d'una al Palau de Buena Vista.

En sortir, el cap del Govern digué que les condemnes eren:

Pena de mort per al general Sanjurjo, reclusió perpètua per al general García de la Herranz, dotze anys i un dia per al tinent coronel Esteban Infantes i absolució per al capità Sanjurjo.

El senyor Azaña des del Palau de Buena Vista s'adreçà al Palau Nacional per tal de celebrar, amb els altres ministres, un nou consell sota la presidència del cap de l'Estat.

Moments abans de partir, els periodistes, sense distinció de matisos, lluraren al senyor Azaña un escrit en el qual solliciten l'indult del general Sanjurjo.

El cap del Govern, en rebre l'escrit, preguntà de què es tractava, i en saber-ho, s'estranyà molt.

Preguntat, en sortir del Consell, el ministre d'Instrucció Pública, senyor de los Rios, sobre si s'atorgaria l'indult, es limità a somriure, sense fer cap manifestació.

DUES NOBLES DAMES PER A LES QUALS CAP GENERAL MONARQUIC NO TINGUE PIETAT

Madrid, 25.—Abans d'ésser confirmada oficialment la notícia de la sentència, han circulat per Madrid unes llistes de signatures per a sollicitar l'indult del general Sanjurjo.

Les esmentades llistes són encapçalades amb els noms de la mare del capità Galán i la vídua de García Hernández.

El senyor Bergamín s'ha sumat a les gestions iniciades per un ex-ajudant del capità Sanjurjo i alguns amics d'aquest a la Legació de França perquè defensi la petició d'indult del general, tenint en compte que aquest és cavaller de la Legió d'Honor.

ELS MAGISTRATS ABANDONEN EL PALAU DE JUSTICIA

A dos quarts de deu del matí han abandonat el Palau de Justícia els magistrats que formen part de la Sala sisena del Suprem.

El senyor Bergamín, d'el Palau de Justícia ha anat al ministeri de la Guerra per tal de visitar el senyor Azaña.

En entrar li ha preguntat un periodista quin era l'objecte d'aquesta visita i el senyor Bergamín ha respost que anava a veure el president per saber si en el Consell que ha de celebrar-se al Palau Nacional es tractaria de la sentència donada per la Sala sisena.

—Vindrà el president de la Sala a donar coneixement de la sentència al Govern?

—No ho crec, perquè el Govern ja coneix la sentència.

EL SR. BERGAMIN AL MINISTERI DE LA GUERRA

A tres quarts de deu ha sortit del Palau de Buenavista el senyor Bergamín.

Interrogat pels periodistes, ha manifestat que la seva impressió era dolorosa.

He deixat nota al senyor Azaña—ha dit—amb el prec que com que ha de celebrar-se el Consell de ministres, no deixi passar l'ocasió per ocupar-se de la sentència.

NO COMPREMEN COM UN DELINQUENT TAN ODIOS HAGI POGUT ÉSSER CONDEMNAT TAN BENIGNAMENT

Madrid, 25. — El senyor Esteban Infante, un cop coneguda la sentència, ha anat a presons militars per visitar el seu germà i defensat.

El senyor Infante estava molt apenat per la sentència recaiguda al seu germà.

LA BONA MARE DE FERMIN GALAN

Madrid, 25. — La mare del dissortat capità Galán, afusellat a Jaca, ha sollicitat aquest matí permís per ésser rebuda pel President de la República amb el propòsit de demanar l'indult del general Sanjurjo.

EL PRESIDENT DE LA SALA SISENA REP ELS PERIODISTES

Madrid, 25. — El president de la Sala sisena del Suprem, Mariano Gómez, ha continuat atenent al seu despàtx les obligacions inherents al seu càrrec.

Els periodistes han tractat d'esbrinar el resultat de les deliberacions de la Sala.

Alguns creien que era el magistrat senyor Fabié el que tenia la missió de notificar la sentència als processats, però el rumor no ha resultat cert.

A dos quarts de dotze, el president interí del Suprem, senyor Gómez, ha rebut els periodistes que intentaren conèixer exactament el contingut de la sentència.

(Segueix a la pàgina 8)

LLEGIU A LA PAGINA 7 L'EDITORIAL

«INTRANSIGENTS EN MATERIA DE MORALITAT»

REFERENT A LES SANCTIONS ACORDADES CONTRA DETERMINATS REGIDORS BARCELONINS DE LA MINORIA D'ESQUERRA REPUBLICANA

PER L'EXECUCIO DE SANJURJO

Compost aquest editorial, ens arriba, a les nou del vespre, la notícia de l'indult del general traïdor. El lloc frontal del diari és per a fixar la nostra posició davant l'actualitat política. I bé: la nostra posició davant la sentència contra Sanjurjo era, i és, la que reflecteix aquest editorial, al qual no hem volgut tocar ni una coma amb tot i saber que els nostres punts de vista no han d'influir en els fets consumats.

El general Sanjurjo ha estat condemnat a mort. Demanem, simplement, l'execució de la sentència. I la demanem perquè volem que la justícia sigui inflexible i perquè entenem que la tranquil·litat pública de la República sortirà beneficiada d'aquesta execució.

No ens costaria, naturalment, res, adoptar tons sentimentals i plànyerros que hagi d'ésser arrencada la vida a un home. La seva traïció al país ha originat tretze morts, alguns d'ells soldats innocents que foren duts enganxats a caure inermes sota la metralla.

Volríem, per esperit d'humanitat, que no hi hagués pena de mort. Les Corts acordaren mantenir-la en l'ordre militar. Si hi ha pena de mort, és precisament per a aquests casos. Demanem que s'executi la sentència.

El gest de la mare de Fermín Galán i de la vídua de García Hernández demanant l'indult de Sanjurjo, honora aquestes santes dones que veieren el seu fill i el seu marit assassinats pel general Berenguer.

Però entenem que si Salmerón tingués una equivocació fou la de dimitir la Presidència de la República per no signar una pena de mort.

L'assassinat dels que s'aixequen per la llibertat i contra les tiranies, no té mai un to d'exemplaritat com es pensaven els monàrquics el 14 de desembre de 1930. El cop mortal, la Monarquia el va rebre en afusellar Galán i García Hernández. Aquell dia la Monarquia va signar la seva sentència de mort, que venia just quatre mesos després.

Però la pena de mort aplicada als covards té un sentit d'exemplaritat entre els altres covards capaços d'aixecar-se per la tirania i contra la llibertat, només en el cas de saber que no solament no hi deixaran la pell, sinó que al cap de quatre dies aniran al carrer.

Executar la sentència dictada contra el general Sanjurjo vol dir assegurar definitivament una era llarga de pau i ordre a la República. Vol dir acabar d'una vegada amb els "pronunciamientos", perquè els "pronunciamientos" no es fan mai servint un ideal noble, sinó una ambició de comandament i un bàrbar esperit de despotisme sense cap valentia, sense cap ardid, amb un simple afany de bandolerisme i d'aventura.

Els monàrquics, covards de natural, no tractaran d'alterar mai més l'ordre, en veure que llur crim es paga amb la pell. Això és un fet.

No és que la República perilli, si hi ha indult, pel fet que això animaria a continuar jugant a fer revolucions. La República està perfectament consolidada i no la faran trontollar Sanjurjos ni Cavalcantis. Però és que el poble que té ganes de treballar té dret a que se li assegurí la continuïtat normal del seu treball.

El crim comès per Sanjurjo és d'aquells que no es paguen amb una sola vida. Sanjurjo, afusellat i tot, no paga prou el dany que ha fet, i la mort dels innocents per ell provocada repartint unes garrafes de vi.

No s'hi val a parlar de pietat per als que si haguessin triomfat haurien fet assassinar les persones decentes i haurien omplert les presons d'obriers i de militants dels partits republicans.

Entenem que la no execució de Sanjurjo seria l'equivocació més greu que podria tenir la República donades les característiques del nostre país.

Amb tota consciència, amb tot el sentiment vers els homes que Sanjurjo ha dut a la mort, per la República, per les llibertats del poble, pels innocents que han de trobar la mort en els altres "pronunciamientos" estèrils que vindran si no hi ha execució, demanem que la justícia que el Tribunal de la República ha fet, sigui acomplerta, i que la sentència que ha estat dictada sigui executada.